

TAMPEREEN VEIJANMÄENKADUN
ASEMAKAAVAMUUTOSALUEEN
ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2010

Kirsi Luoto
Pirkanmaan maakuntamuseo/
Kulttuuriympäristöyksikkö

Tiivistelmä

Pirkanmaan maakuntamuseon Kulttuuriympäristöyksikkö teki keväällä 2010 arkeologisen inventoinnin Tampereen Veijamäenkadun asemakaavamuutosalueella. Veijamäenkatu 16 - 20 asemakaava-alueella sijaitsevalle tontille (15-4940-6) laadittiin asemakaavan muutosta. Kaavamuutosalueella oli arkeologisesti potentiaalisia alueita, joita ei oltu tarkastettu aiempien arkeologisten tutkimusten yhteydessä. Tästä syystä siellä tuli tehdä MRL 9 §:n ja muinaismuistolain 13 §:n mukainen arkeologinen inventointi, jossa selvitettiin sijaitseeko alueella kiinteitä muinaisjäänöksiä.

Kentällä tutkimusaluetta havainnoitiin silmämääräisesti, jonka jälkeen kiinteiden muinaisjäänösten esiintymisen kannalta potentiaalisille alueille kaivettiin koekuoppia. Inventoinnin tulosten perusteella voidaan todeta, ettei tutkitulla kaavamuutosalueella sijaitse kiinteää muinaisjäänöstä.

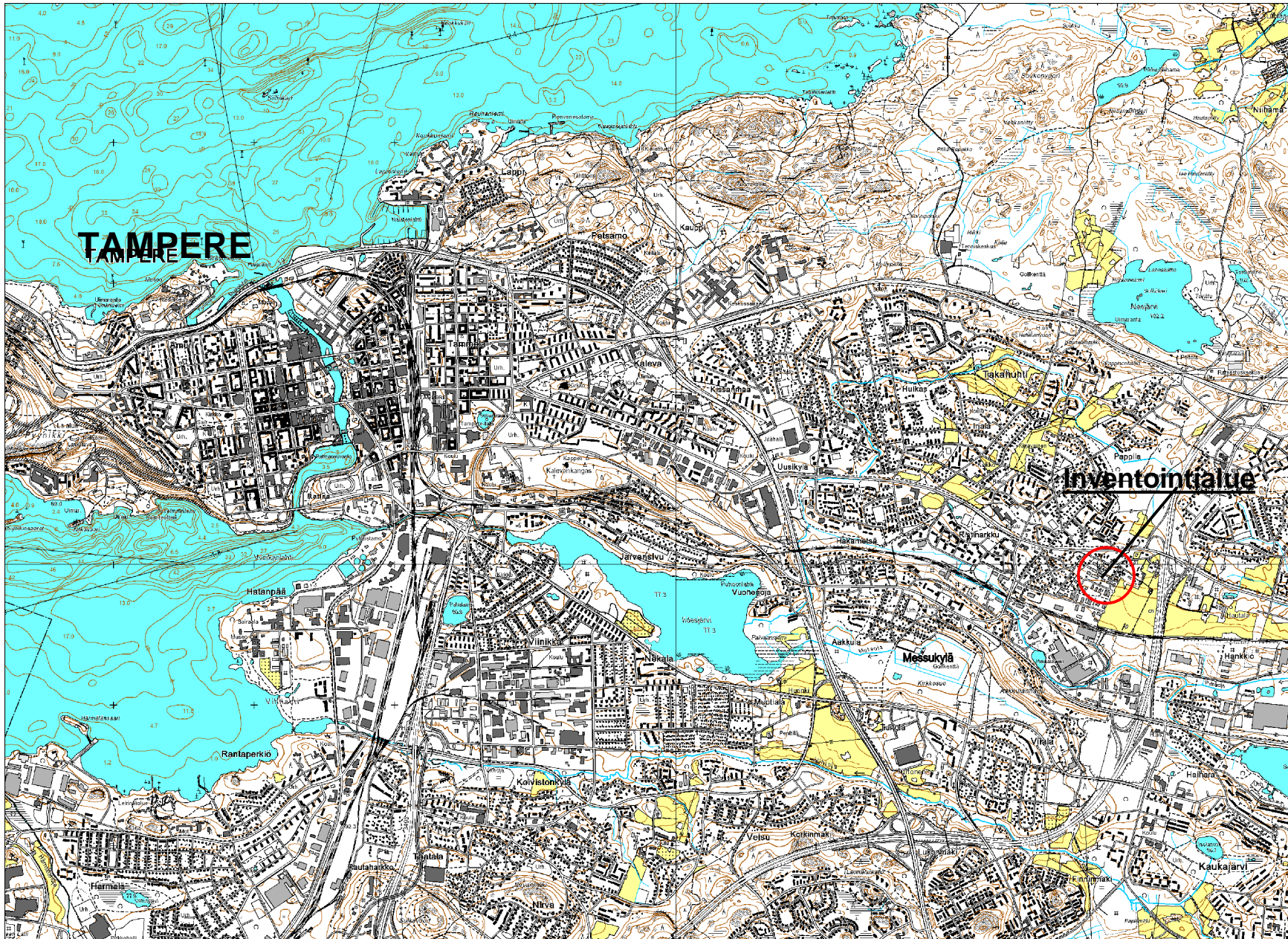
TAMPEREEN VEIJANMÄENKADUN ASEMAKAAVAMUUTOSALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2010

MK 1: 40 000

Piirt. Kirsi Luoto

Pohjakartta (c) Maanmittauslaitos, lupa PISA/020/2006

Inventointialueen sijainti merkitty kartalle punaisella ympyrällä.

Sisältö

Johdanto	1
Hankealue	1
Aikaisemmat tutkimukset	2
Menetelmät	2
Tulokset	3
Länsiosa	3
Kaakkoisosa	4
Eteläreuna	4
Koillisosa	5
Yhteenveto	5
Lähteet	6
Kartat	
Asemakaavamuutosalue	
Yleiskartta	
Liitteet	
Liite 1. Kuvaus koekuoppien maannoksista	
Liite 2. Digitaalikuvaluettelo	

Johdanto

Pirkanmaan maakuntamuseon Kulttuuriympäristöyksikkö teki keväällä 2010 arkeologisen inventoinnin Tampereen Veijämäenkadun asemakaavamuutosalueella (ks. kartta: asemakaavamuutosalue). Veijämäenkatu 16 - 20 asemakaava-alueella sijaitsevalle tontille (15-4940-6) laadittiin asemakaavan muutosta. Kaava-alueelta ei ollut ennestään tiedossa muinaismuistolailla rauhoitettuja kiinteitä muinaisjäännöksiä. Sen molemmin puolin sijaitsevat kuitenkin rautakautiset kalmistot; itäpuolella Pappulanmäki (837010021) ja koillispuolella moniosainen Veijankujan (837010022) kalmisto. Kaava-alueen ja sen lähiympäristön muinaisjäännöstiedot perustuivat ennen kevään 2010 tutkimuksia vuoden 1994 arkeologiseen inventointiin, jossa esimerkiksi Veijankujan kalmiston yhteydessä ja lähellä ei ollut mahdollisuutta tehdä koekuoppia.

Kaavamuutosalueella oli arkeologisesti potentiaalisia alueita, joita ei oltu tarkastettu aiempien arkeologisten tutkimusten yhteydessä. Tästä syystä siellä tuli tehdä MRL 9 §:n ja muinaismuistolain 13 §:n mukainen arkeologinen inventointi, jossa selvitettiin sijaitseeko alueella kiinteitä muinaisjäännöksiä.

Kevään 2010 Veijämäenkadun arkeologisen inventoinnin kenttätyöt tehtiin 26.-27.4. välisenä aikana ja inventointiin liittyvät jälkityöt heinäkuussa 2010. Inventoinnin teki FM Kirsi Luoto Pirkanmaan maakuntamuseon Kulttuuriympäristöyksiköstä. Hankeen kokonaisbudjetti oli 2300 € (+ alv).

Hankealue

Inventointikohteena oleva kaavamuutosalue sijaitsee Tampereen Ristinarkun kaupunginosassa, noin 4 kilometriä itäkaakkoon Tampereen Kalevan kirkosta. Noin 400 metrin päässä tutkimusalueesta itään kulkee Tampereelta Jyväskylään ja siitä pohjoiseen vievä moottoritie (9, E63). Vajaan sadan metrin päässä pohjoisessa kulkee puolestaan Sammon valtatie. Tutkimusaluetta rajaa pohjoisessa Veijämäenkatu ja luoteessa ja idässä Isomäenkatu. Lännessä ja etelässä alue rajautuu pienteollisuusalueeseen ja kaupungin puistoalueeseen. Muualla tutkimusalueen ympäristössä on omakotiasutusta.

Itse tutkimusalueella sijaitsee pääasiassa niin ikään pienteollisuuteen liittyviä rakennuksia. Alueen koillisosassa on kuitenkin viereisen tontin asuinrakennukseen liittyvä navetta sekä tiilirakenteinen makasiini. Aivan tutkimusalueen länsiosassa on pinta-alaltaan noin 700 neliometriä oleva joutomaa-alue, jossa kasvaa nuoria lehtipuita. Lisäksi tutkimusalueen kaakkoisosassa on noin 150 neliometrin suuruinen alue, jossa kasvaa muutamia omenapuita. Tämä alue on osa laajempaa puutarhamaista aluetta, joka pääasiassa sijaitsee tutkimusalueen pohjois- ja koillispuolella. Maasto tutkimusalueella viettää loivasti kohti etelää ja lounasta.

Hankealueen välittömässä läheisyydessä, noin 40 metriä länteen, sijaitsee Pappulanmäen osittain tuhoutunut polttokenttäkalmisto. Noin 90 metrin päässä tutkimusalueesta itään sijaitsee puolestaan Veijankujan pääasiassa viikinkiajalle ajoittuva polttokenttäkalmisto.

Tutkimusalueen maankäytöstä johtuen kiinteiden muinaisjäännösten esiintymisen kannalta potentiaalisinta aluetta oli tutkittavan alueen länsi-, koillis- ja kaakkoisosassa. Muualla alueella oli 1900-luvun jälkimmäisellä puoliskolla suoritettu teollisuushallien perustus- sekä maankaivu- ja täyttötöitä, joissa tutkimusalueen maannosta oli kuoritettu sekä paikalle tuotu maata muualta.

Aikaisemmat tutkimukset

Kaavamuutosalueen lähistöllä on tehty edellisen kerran arkeologisia tutkimuksia vuonna 1994, jolloin Teija Nurminen tarkasti Tampereen perusinventoinnin yhteydessä läheiset Veijankujan ja Pappulanmäen kalmistot. Tuolloin Veijankujan kalmiston ympäristöä ei ollut mahdollisuutta tutkia tarkemmin. Pappulanmäen kalmiston alueelle ei inventoinnissa tehty koekuoppia kohteen selkeän muinaisjäännösluonteen vuoksi. Sen sijaan Pappulanmäen eteläpuoliselle entiselle pellolle kaivettiin yhteensä neljä koekuoppaa. Näissä maa-aines oli harmaata, tiivistä savea. Koekuopista tuli ainoastaan moderneja löytöjä.

Nurmisen inventointia ennen Pappulanmäen ja Veijankujan kalmistot on käynyt tarkastamassa Tuula Heikkurinen-Montell vuonna 1988. Veijankujan ja Pappulanmäen kalmistot on todettu kuitenkin jo vuonna 1971 Jouko Rädyn arkeologisessa inventoinnissa. Tämän jälkeen Veijankujaa on tutkinut kaivauksin Arja Karivieri (1986, 1988) sekä tarkastanut Leena Söyrinki-Harmo vuonna 1986.

Kesällä 2010, keväisen inventoinnin jälkeen, teki Pirkanmaan maakuntamuseo Pappulanmäen kalmistolla arkeologisen koekaivauksen, jonka tarkoituksena oli selvittää Pappulanmäen kiinteän muinaisjäännöksen rajat. Koekaivettu alue sijaitsi noin 35 metrin päässä inventointialueen länsireunasta. Kaivauksen johti FM Vadin Adel (Ks. Vadim Adelin raportti Pirkanmaan maakuntamuseon arkistossa.).

Menetelmät

Esityövaiheessa tutustuttiin tutkimusalueen lähistöllä sijaitsevien Pappulanmäen ja Veijankujan kalmistojen tutkimushistoriaan ja luonteeseen näistä aiemmin tehtyjen tutkimusraporttien avulla. Päälähteenä käytettiin Teija Nurmisen Tampereen perusinventointia vuodelta 1994. Tutkimusalueelle ei kirjallisten tai arkistolähteiden perusteella sijoitu historiallisen ajan kiinteitä muinaisjäännöksiä. Lähin historiallisen ajan kohde on Takahuhdin historiallinen kylänpaikka noin 800 metriä tutkimusalueesta luoteeseen.

Kentällä tutkimusaluetta havainnoitiin silmämääräisesti, jonka jälkeen kiinteiden muinaisjäännösten esiintymisen kannalta potentiaalisille alueille kaivettiin koekuoppia. Koekuopat olivat kooltaan noin 50 x 50 cm ja ne kaivettiin pääsääntöisesti puhtaaseen pohjamaahan saakka. Paikoitelleen maannoksen luonnetta havainnoitiin kairaamalla T-piikillä. Maannos oli kuitenkin joissakin kohdin niin tiiviiksi tamppautunutta, ettei siihen saanut kaivettua kuoppaa edes lapiolla. Näin oli kuitenkin vain kohdissa, jossa maannos mitä ilmeisimmin oli häiriintynyttä paikalla aiemmin tapahtuneen maankäytön vuoksi. Tällöin

tydyttiin varsinaisen koekuopan sijaan kaivamaan koepisto, jonka laajuus oli noin 30 x 30 cm (koekuopat 14 – 17, ks. kartta: yleiskartta).

Tutkimusaluetta ja koekuoppia dokumentoitiin valokuvaamalla sekä mustavalkofilmille että digitaalikameralla, kirjoittamalla muistiinpanoja sekä piirtämällä karttoja. Mittaukset tehtiin kentällä käyttäen apuna bussolia, teikkejä ja kelamittaa. Alueelle ei siirretty korkeuskiintopistettä, eikä koekuoppien korkeutta merenpinnasta vaaittu. Jälkityövaiheessa yleiskartta piirrettiin pihtaaksi käyttäen MapInfo -ohjelmaa. Digitaalikuvat luetteloiitiin Tampereen museoiden ylläpitämään KuvaSiiri -tietokantaan sekä talletettiin myös CD:lle Pirkanmaan maakuntamuseon arkistoon. Mustavalkokuvia ei luetteloitu, koska alueelta ei löydetty mitään kiinteään muinaisjäänökseen viittaavaa. Inventoinnin yhteydessä tehdyt löydöt olivat luonteeltaan resenttejä, eikä niiden luetteloimista Kansallismuseon kokoelmiin katsottu tarpeelliseksi. Koekuoppien kuvauksen yhteydessä (Liite 1) on yleisluontoinen maininta kustakin koekuopasta tehdyistä löydöistä kontekstittietoineen.

Tulokset

Kuten jo aiemmin on todettu oli kiinteiden muinaisjäänösten esiintymisen kannalta potentiaalisinta aluetta tutkittavan alueen länsi-, koillis- ja kaakkoisosassa ja nämä olivat alueet, joille inventoinnin yhteydessä myös kaivettiin koekuoppia. Muualla alueella oli 1900-luvun jälkimmäisellä puoliskolla suoritettu maankaivu- ja täyttötöitä, joissa tutkimusalueen maannosta oli ainakin osin kuoritettu sekä paikalle tuotu uutta maata. Tutkimusalueen etelä- ja lounaisosassa säilytettiin myös autonromuja, joten tutkittava ala oli täällä pieni. Autonromut sijaitsivat kuitenkin alueella, jolla moderni maankäyttö oli ollut intensiivisintä ja todennäköisyys kiinteään muinaisjäänöksensäilymiseen näin ollen suhteellisen pieni. Muutamia koekuoppia kaivettiin kuitenkin myös tälle alueelle.

LÄNSIOSA

Inventointialueen länsiosassa (ks. kuva 1) olevalle, lehtipuita kasvavalle joutomaa-alueelle kaivettiin yhteensä 10 koekuoppaa (koekuopat 1 - 10). Tämän alueen itäkaakkoisosan maannos oli selvästi sekaantunutta: maanpinnallekin oli havaittavissa, että noin 6 x 16 m kokoiselle alueelle oli tuotu maata muualta. Joutomaa-alueen pohjois- ja länsirajalla oli suurehkoja komposti- ja puutarhajätetasoja, jotka rajasivat koekuopitettavan alueen laajuutta.

Joutomaa-alueen lounaisosassa oli havaittavissa resentti ilmiö A (ks. kuva 2). Se oli kooltaan noin 8 x 5 metriä oleva U:n muotoinen kasa, joka piti sisällään pääasiassa maatunutta sahanpurua. Lähistöllä oli havaittavissa kasa lähes maatuneita lautoja, jotka lienevät paikalla olleen sahauspaikan jäänteet. Sahanpurukasan lounasikulmassa oli halkaisijaltaan noin 3 metriä oleva pyöreä, sammaloituneita kiviä sisältävä maansekainen rökkiö. Rökkiön päällä oli hieman betonijätettä. Rökkiön eteläpuolinen alue on aikanaan ollut peltoa, joten en pidä mahdollisena, että rökkiö olisi pieni resentti peltoraunio. Toisaalta se voi liittyä myös sahauspaikan rakenteisiin. Kiinteästä muinaisjäänöksestä tai muutoin suojeltavasta rakenteesta ei kuitenkaan ole kyse.

Maannos joutomaa-alueelle tehdyissä koekuopissa käsitti yleensä vain ohuen humuskerroksen. Tämän alla saattoi olla 10 - 20 cm paksu multakerros, mutta näin ei suinkaan ollut kaikissa koekuopista. Osassa kuopista humuskerroksen alta paljastui harmaanruskea hieta tai ruskean hiekan/mullansekaisen hiekan kerros. Nämä kerrokset, kuten multakerroskin, sisälsivät löytöjä, jotka olivat luonteeltaan resenttejä. Sekoittuneiden multa ja hieta/hiekkakerrosten alta paljastui harmaan, kovan siltin kerros, joka tulkittiin alueen luontaiseksi maannokseksi. Tätä tulkintaa tukee myös Nurmisen vuonna 1994 tekemä havainto Pappulanmäen eteläpuolelle tehtyjen koekuoppien maannoksesta (Nurminen 1994; 101). Yhteenvetona voidaan todeta, ettei joutomaa-alueelle tehdyissä koekuopissa ollut havaittavissa mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa.

Joutomaalla sijaitsi myös suurehko, laakea maakivi. Kivi sijaitsi alueen pohjoisosassa ja sitä peitti osin puutarhajättekasa. Näkyvissä ollut kiven osa kuorittiin sammaleesta mahdollisten kupprien tai muiden hakkausten havaitsemiseksi. Mitään tällaisia ei kivessä kuitenkaan ollut havaittavissa.

KAAKKOISOSA

Tutkimusalueen kaakkoisosassa oli teollisuushallien väliin jäävällä alueella pieni kaistale puutarhamaista aluetta, jolla kasvoi omenapuita (ks. kuva 3). Pääosa puutarhasta sijaitsi tutkittavan alueen ulkopuolella, tontin 15-4940-7 alueella. Tutkimusalueen puoleiselle osalle puutarhaa tehtiin yhteensä kolme koekuoppaa (koekuopat 11 - 13). Koekuoppien maannoksessa ei ollut havaittavissa selkeää turvekerrosta, vaan multakerros alkoi heti maanpinnasta. Noin 30 cm paksun multakerroksen alta paljastui harmaan hiesun kerros, joka tulkittiin alueen luontaiseksi maannokseksi. Löytöinä koekuopista saatiin resenttejä löytöjä sekaantuneesta multakerroksesta. Mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa ei koekuopissa ollut havaittavissa.

Koekuoppien 11 - 13 luoteispuolen aluetta kairattiin T-piikillä noin 10 x 10 metriä kokoiselta alueelta. Suurimmassa osassa kairauksista oli havaittavissa samankaltainen maannos kuin koekuopissa 11 - 13. Osa kairanpistoista jäi kuitenkin vain 20 cm syvyisiksi, koska maannos tätä syvemmällä oli niin kovaa, ettei kaira upponnut syvemmälle.

Myös alueella tiilisestä makasiinirakennuksesta lounaaseen suoritettiin kairausta (ks. kuva 4). Täälläkin kairanpistojen enimmäissyvyudeksi jäi 20 cm maannoksen kovuuden vuoksi. Tehdyissä pistoissa ei havaittu mitään arkeologisesti mielenkiintoista. On oletettavaa, että maannoksen kovuus tällä kohtaa kuten koekuoppien 11 - 13 luoteispuolellakin, liittyy alueen myöhempään maankäyttöön, sillä kairattu alue sijaitsee aivan yhden teollisuushalleista välittömässä läheisyydessä.

ETELÄREUNA

Tutkimusalueen etelä- ja lounaisosaan, teollisuushallien taakse, alueelle, jossa sijaitsi autonromuja, kaivettiin yhteensä kolme koepistoa (ks. kuva 5). Maannoksen oletettiin olevan täällä sekaantunutta, sillä maanomistajan kertoman mukaan alueen alkuperäinen maannos oli

1900-luvun jälkipuoliskolla kaivettu pois ja tilalle kuljetettu täyttömaata muualta. Koska alueelle oli kaavamuutosuunnitelmassa esitetty omakotiasutusta, päätettiin alueelle kaivaa varmistukseksi muutamia koekuoppia. Nämä jäivät maannoksen kovuuden vuoksi kuitenkin koepistoiksi, joiden laajuus oli noin 30 x 30 cm.

Maannos alueella oli erittäin kovaa, sekaantunutta ja sisälsi ainoastaan resenttejä löytöjä. Koepistoissa tai alueen silmämääräisessä havainnoinnissa ei havaittu mitään kiinteään muinaisjäänökseen viittaavaa. Koekuopan 16 kaakkoispuolella havaittiin resentin betonisen kivijalan jäänteet.

Huomionarvoista on tutkimusalueen eteläreunan ja sen eteläpuolisen tontin välinen korkeusero: eteläisempi tontti sijaitsee noin 1 - 1,5 metriä alempana kuin tutkittavana olleen tontin eteläreuna. Vaikka maanpinta laskeekin kohti etelää, ei näin suurta korkeuseroa voida pitää luontaisena, vaan se lienee seurausta molempien tonttien intensiivisestä maankäytöstä.

KOILLISOSA

Tutkimusalueen koillisosa käsitti tutkimusalueen ulkopuolella olevan asuinrakennuksen piha-alueen sekä teollisuusalueen asfaltoitua pihaa (ks. kuva 6). Asuinrakennukseen liittyvä navetta ja tiilimakasiini sijaitsivat tällä alueella. Navetan ja tiilimakasiinin väliin jäi kapea kaistale nurmikolla olevaa asuinrakennuksen piha-alueita. Tähän kaivettiin yksi koekuoppa (koekuoppa 17, ks. kuva 7). Maanomistajan mukaan myös tällä alueella oli tehty 1900-luvun jälkipuoliskolla maankaivu- ja täyttötöitä. Koekuopan maannoksessa oli havaittavissa maannoksen sekaantuneisuus. Ohuen nurmikerroksen alta paljastui sorakerros, jonka alta puolestaan tuli alueen luontaiseksi maannokseksi arvioitu harmaa, kovan siltin kerros.

Yhteenveto

Pirkanmaan maakuntamuseo suoritti arkeologisen inventoinnin Tampereen Veijamäenkadun asemakaavamuutosalueella selvittääkseen sijaitseeko siellä kiinteää muinaisjäänöstä. Inventoinnin tulosten perusteella voidaan todeta, ettei tutkitulla kaavamuutosalueella sijaitse kiinteää muinaisjäänöstä.

Tampereella 10.8.2010

Kirsi Luoto

Lähteet

Arkistolähteet:

Nurminen, Teija 1994: Tampereen perusinventointi. Pirkanmaan maakuntamuseon arkistossa.

Liitteet

Liite 1. Kuvaus koekuoppien maannoksista

Liite 2. Digitaalikuvaluettelo

Kuva 1. Tutkimusalueen länsiosaa. Kuvattu eteläkaakosta. (KYY 48:1), 26.4.2010, Kirsi Luoto.

Kuva 2. Resentti sahapurukasa ja mahdollinen peltoraunio tutkimusalueen länsiosassa. Kuavttu etelälounaasta. (KYY 48:2), 26.4.2010, Kirsi Luoto.

Kuva 3. Tutkimusalueen kaakkoisosan omenatarhaa. Kuvattu länsilounaasta. (KYY 48:3), 27.4.2010, Kirsi Luoto.

Kuva 4. Kairausalue tiilimakasiinin lounaispuolella, teollisuushallin vieressä. Kuvattu lounaasta. (KYY 48:6), 27.4.2010, Kirsi Luoto.

Kuva 5. Tutkimusalueen eteläreunaa. Kuvattu luoteesta. (KYY 48:7), 27.4.2010, Kirsi Luoto.

Kuva 6. Tutkimusalueen koillisosa. Kuvattu lounaasta. (KYY 48:9), 27.4.2010, Kirsi Luoto.

Kuva 7. Koekuoppa 17 tutkimusalueen koillisosassa. Kuvattu pohjoisesta. (KYY 48:10), 27.4.2010, Kirsi Luoto.

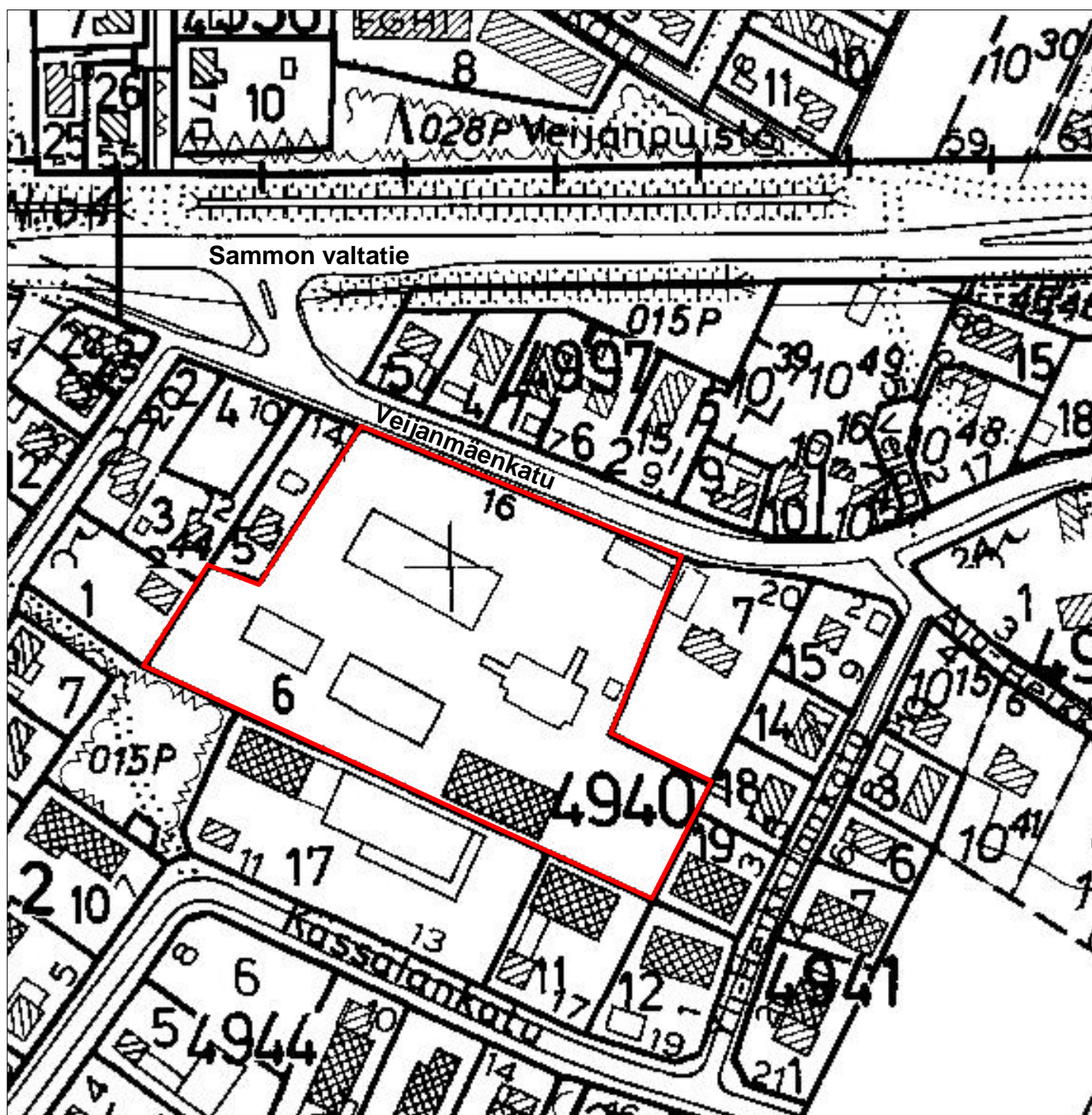
TAMPEREEN VEIJANMÄENKADUN ASEMAKAAVAMUUTOSALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2010

Piirt. Kirsi Luoto

MK 1: 2000

Pohjakartta (c) Tampereen kaupunkimittaus 2010

Asemakaavamuutosalue rajattu kartalle punaisella.

TAMPEREEN VEIJANMÄENKADUN ASEMAKAAVAMUUTOSALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2010

piirt. Kirsi Luoto

MK 1:1000

- asuinrakennus
- ulkorakennus/
teollisuushalli
- asemakaavamuut-
tosalueen raja
- 8 koekuoppa
- resentti rakenne
- alue kairattu
T-piikillä

Liite 1.

TAMPEREEN VEIJANMÄENKADUN KAAVAMUUTOSALUEEN ARKEOLLGINEN INVENTOINTI 2010
KOEKUOPAT

KK = koekuoppa

KK 1

Humus	0 – 3 cm
Harmaanruskea hieno, kova hiekka	3 – 30 cm
Harmaa kova siltti (pohjamaa)	30 – 40 cm

KK 2

Humus	0 – 1 cm
Harmaanruskea, sekaantunut hiekka	1 – 40 cm

- Syvemmälle kaivamisen esti kivi.

KK 3

Multa	0 – 20 cm
Ruskea, mullansekainen hiekka	20 – 30 cm

- Löydöt koekuopan multakerroksesta resenttejä.

KK 4

Multa	0 – 20 cm
Mullan sekainen hiekka	20 – 30 cm
Ruskea hiekka	30 – 45 cm

- Syvemmälle kaivamisen esti kivi. Löytönä multakerroksesta resentti metallilevyn kappale.

KK 5

Humus	0 – 5 cm
Multa	5 – 18 cm
Mullan sekainen hiekka	18 – 27 cm
Ruskea hiekka	27 – 60 cm

- Kuopan itälaidassa syvemmälle kaivamisen esti kivi tai kallio. Kairatessa kiveä tai kalliota myös länsilaidassa noin 15 cm syvyydellä koekuopan pohjasta. Löydöt multakerroksesta resenttejä.

KK 6

Multa	0 – 14 cm
Harmaa, kova siltti	14 – 18 cm

- Siltti oli niin kovaa, ettei sitä voitu kaivaa syvemmälle. Löytönä koekuopan multakerroksesta tasolasia ja moderni rautanaula.

KK 7

Multa	0 – 10 cm
Harmaa, kova siltti	10 – 15 cm

- Siltti oli niin kovaa, ettei sitä voitu kaivaa syvemmälle.

KK 8

Humus	0 – 4 cm
Sekaantunut hiekka	4 – 47 cm
Harmaa siltti	47 – 57 cm

- Löytöinä sekaantuneesta hiekkakerroksesta tiilenpaloja ja muutama pala väritöntä tasolasia.

KK 9

Multa	0 – 10 cm
Harmaanruskea hiekka	10 – 45 cm

- T-piikillä kairatessa havaittiin harmaanruskean hiekan jatkuvan vielä noin 15 cm koekuopan pohjatasoa syvemmälle. Löytönä multakerroksesta pala valkoista posliinia.

KK 10

Multa	0 – 15 cm
Harmaa, kova, märkä siltti	15 – 17 cm

- Siltti oli niin kovaa, ettei sitä voitu kaivaa syvemmälle.

KK 11

Multa	0 – 38 cm
Harmaa hiesu	38 – 53 cm

- Löytöinä multakerroksesta tiilenkappaleita, palamatonta ja palanutta luuta sekä resenttiä pullolasia.

KK 12

Multa	0 – 29 cm
Harmaa hiesu	29 – 45 cm

- Löytöinä multakerroksesta tiilenkappaleita, väritöntä tasolasia sekä palamatonta luuta.

KK 13

Multa	0 – 30 cm
Mullan sekainen hiesu	30 – 37 cm
Harmaa hiesu	37 – 50 cm

- Mullansekaisesta hiesukerroksesta löytöinä tiilenpala.

KK 14 (koepisto 30 x 30 cm)

Turve	0 – 5 cm
Savi	5 – 20 cm
Ruskea, savensekainen hieta	20 – 36 cm
Harmaa hieta	36 – 44 cm

- T-piikillä kairatessa havaittiin harmaan hiedan jatkuvan vielä noin 10 cm koekuopan pohjatasoa syvemmälle. Löytönä ruskean, savensekaisen hiedan kerroksesta resenttiä pullolasia sekä tiilenmuruja.

KK 15 (koepisto 30 x 30 cm)

Turve	0 – 3 cm
Savi	3 – 17 cm
Savensekainen, kova hiekka	17 – 36 cm

- Savensekaisen hiekan kerros oli niin kovaa, ettei sitä voitu lapiolla syvemmälle kaivaa. Kyseessä ilmeisesti paikalle tuotu täyttömaakerros, joka tampattu koneellisesti.

KK 16 (koepisto 30 x 30 cm)

Turve	0 – 5 cm
Savi	5 – 15 cm
Sora	15 – 25 cm
Harmaa hiesu	25 – 40 cm

- Löytöinä sorakerroksesta resenttiä taso- ja astialasia sekä metallijätettä.

KK 17

Turve	0 – 5 cm
Sora	5 – 20 cm
Harmaa, kova hiesu	20 – 32 cm

**TAMPEREEN VEIJANMÄENKADUN ASEMAKAAVAMUUTOSALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2010
LUETTELO DIGITAALIKUVISTA**

Kuvannut Kirsi Luoto 2010.

Kuvat on tallennettuna CD:llä Pirkanmaan maakuntamuseon Kulttuuriympäristöyksikön arkistoon sekä Tampereen museoiden KuvaSiiri-kuvatietokantaan.

Kuvan nro/KuvaSiiri-nro	Kuvan aihe	Kuvattu suunnasta pvm.	
0001	KYY 48:1 Tutkimusalueen länsiosaa.	eteläkaakko	26.4.
0002	KYY 48:2 Resentti sahapurukasa ja mahdollinen peltoraunio tutkimusalueen länsiosassa.	etelälounas	26.4.
0003	KYY 48:3 Tutkimusalueen kaakkoisosan omenatarhaa	länsilounas	27.4.
0004	KYY 48:4 Kairausalue koekuoppien 11 - 13 luoteispuolella.	etelä	27.4.
0005	KYY 48:5 Koekuoppa numero 11 tutkimusalueen kaakkoisosassa.	luode	27.4.
0006	KYY 48:6 Kairausalue tiilimakasiinin lounaispuolella, teollisuushallin vieressä.	lounas	27.4.
0007	KYY 48:7 Tutkimusalueen eteläreunaa.	luode	27.4.
0008	KYY 48:8 Tutkimusalueen eteläreunaa, koekuopan 16 alue.	kaakko	27.4.
0009	KYY 48:9 Tutkimusalueen koillisosa.	lounas	27.4.
0010	KYY 48:10 Koekuoppa 17 tutkimusalueen koillisosassa.	pohjoinen	27.4.